ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ
Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστική Ὑπηρεσία 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
ΣΕΛΙΣ ΠΕΜΠΤΗ
Δευτέρα 13 Αὐγούστου 1962

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Τουριστική Ἀστυνομία 34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 20—21

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΙΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΕΑ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΧΩΡΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ πνευματικοί μας ἄνδρωποι τὸ περασμένο καλοκαίρι καταπιάστηκαν, μὲ ἀφορμὴ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ κ. Παπανούτσου στὸ «ΒΗΜΑ» μὲ τὶς πνευματικὲς καὶ ἰδεολογικὲς συνέπειες ποὺ θὰ ἔχει γιὰ τὴ χώρα ἡ σύνδεσή μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορά.

Γράφτηκαν ἀρκετά. Στὴ συζήτηση πῆραν μέρος διανοούμενοι ἀλλοῦ, τόσο πολιτευόμενοι ὅσο καὶ μή. Παρόμοιες συζητήσεις ἔχουν ἀρχίσει καὶ στοὺς ἐκκλησιαστικούς μας κύκλους. Καὶ αὐτὸ θρησκευτικὸ τομέα ἀκόμη πρόκειται νὰ ἔχη τὶς ἐπιδράσεις της ἡ στενή μας σύνδεσις μὲ τοὺς λαοὺς τῆς ἀλλοδόξης Δυτικῆς Εὐρώπης.

Στὸ παρὸν μας ἄρθρο θ' ἀσχοληθοῦμε κι' ἐμεῖς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ τὸ ἐξετάσουμε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ποὺ δὲν ἔχει θιγῆ τὸ ἄρθρο. Θὰ περιορισθοῦμε δηλαδὴ στὶς ζωμώσεις καὶ ἀνακατατάξεις ποὺ ἄρχισαν ἤδη νὰ συντελοῦνται στὸν τομέα τῶν πολιτικῶν ἰδεολογιῶν, κάτω ἀπὸ τὴν αὐξανομένην ἐπιρροὴν δυτικοευρωπαϊκῆ ἐπιρροή.

Ἡ ἐπιρροὴ αὐτὴ καὶ μόνο μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς συνδέσεως ἀρχισε νὰ κάνη ἀπὸ χρόνια τὴν ἐμφάνισή της στὴν Ἑλλάδα. Ἀναπτύσσεται νὰ ἐξουδετερώση μὲ μιὰ ἀντεπίθεση προσπάθεια κάθε ὁλη πάνω στὸ λαό μας μὴ εὐρωπαϊκὴ ἐπιρροή. Αὐτὸ δὲν γίνεται μόνο πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐκδυδετερώσεως τῶν ἐπιρροῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ. Καὶ αὐτὲς τῆς ΗΠΑ μὲ τὶς ὁποῖες ἔχει σοβαρὲς διαφορὲς πνεύματος ἰδεῶν καὶ πολιτισμοῦ ἡ Δυτ. Εὐρώπη, ἔχουν ὁ ἔμμεσος στόχος τῆς δυτικοευρωπαϊκῆς προσπαθείας.

Ὅλοι οἱ δυτικοὶ ἔχουν μεταπολεμικὰ μιὰ τάση, ποὺ ἡ πάλη τους τοὺς ἀνατολικούς τοὺς ἀνάγκασε τελευταῖα νὰ συνειδοποιήσουν τὴν ἀξία της, τὴν τάση νὰ ἐπιρρεάσουν πολιτικοϊδεολογικὰ κὰ πρὸς τὰ δικά τους «πιστεύω» ὅλον τὸν κόσμο. Χωρὶς κέφι δέχθηκαν στὴν ἀρχὴ τὴν ἰδεολογική πρόκληση τῆς μπολσεβικικῆς ἰδεολογίας. Γρήγορα ὅμως κατάλαβαν πὼς δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἀγνοήσουν. Ἐπείσθηκαν ὅτι οἱ ἰδεολογίες μὲ ἄλλες ἰδεολογίες μποροῦν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ ὅτι τὰ ὅπλα καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ βοήθεια δὲν ἐπαρκοῦν στὸν ἀγῶνα αὐτόν, ποὺ σὲ πανανθρώπινη κλίμακα διεξάγουν. Οὔτε λίγο οὔτε πολύ, μιμήθηκαν τὸν κομμουνισμὸ καὶ ἀγωνίζονται χάριν ἐξαγάγουν μαζὶ μὲ τὸ πολεμικὸ ὁλικό τὰ κεφάλαια, τὰ προϊόντα καὶ τὶς γνώσεις τους, καὶ τὰ πολιτικά τους, «πιστεύω» στὶς σύμμαχές τους, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτές τὶς οὐδέτερες ἀκόμα χῶρες.

Οἱ ἀποδείξεις πλεονάζουν. Τὰ γεγονότα κάθε μέρα μᾶς πείθουν γι' αὐτὸ ποὺ πραγματοποιεῖται. Οἱ πολιτικὲς ἰδεολογίες τοῦ δυτικοῦ κόσμου πιέζουν καὶ τὸ δικό μας βασίλειο νὰ ἐξευρωπαϊσθῆ ὄχι μόνον τεχνικοοικονομικὰ ἀλλὰ καὶ πολιτικοϊδεολογικά. Προσπαθοῦν νὰ εἰσβάλουν στὸν πολιτικό μας χῶρο καὶ νὰ δυτικοποιήσουν τὸ ἰδεολογικό του ὑπόβαθρο, μὲ κάθε τρόπο.

Σὲ τί ἄλλο ἀποσκοπεῖ ἡ κριτικὴ ποὺ ἀσκοῦν συνεχῶς τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα τῆς ΚΕΑ εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ καθεστῶτος μας, Ἡ ἀπόκρουσι τῆς προσχωρήσεώς μας στὴν πολιτικὴ ἕνωση ποὺ ἑτοιμάζουν οἱ ἐξ; Ἡ κατόπιν ἐντολῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ ἀπὸ τὸ συμμοριοπόλεμο, ἐπίσκεψη τὴν περασμένη ἄνοιξη καὶ παραμονὴ ἐπὶ μία ἑβδομάδα στὴν Ἑλλάδα τῆς Διεθνοῦς Γραμματέως τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τοῦ Ἰσραὴλ κας Χέρλιτς.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας μας σημειώνονται τάσεις προσαρμογῆς πρὸς τὸ δυτικὸ πολιτικοϊδεολογικὸ κλίμα. Θ' ἀναφερθοῦμε διεξοδικώτερα σ' αὐτὲς μιὰ κι' ἔχουμε περισσότερα στοιχεῖα. Οἱ ἐσώτερικὲς ἰδεολογικὲς ζυμώσεις ἐξ ἄλλου μᾶς εἶναι πλέον οἰκεῖες ἀπὸ τὶς πιέσεις τὶς ἐξωτερικὲς μιὰ ποὺ ἐνεργὰ συμμετέχουμε σ' αὐτὲς καὶ μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τὶς παρακολουθοῦμε.

α) Ἡ προσπάθεια ἡ δειλὴ καὶ βαθμιαία προσπάθεια προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς δεξιᾶς στὰ εὐρωπαϊκὰ πρότυπα, εἶναι κατὰ φανῆς. Μετὰ ἀπὸ τὸ περυσινὸ ἄρθρο, π.χ. τῆς «Καθημερινῆς» περὶ τῆς ἀνάγκης ὀργανώσεως τῆς ΕΡΕ σὲ κόμμα δημοκρατικὰ διαρθρωμένο μὲ μέλη, συνέδρια ἐκλεγόμενη ἡγεσία κλπ. εἴχαμε ἐφέτος τὴν πρόσφατη καὶ παράλληλη προσπάθεια τῶν κ.κ. Τσιριμώκου καὶ Παπαπολίτη στὴν "Ενωση Κέντρου. Οἱ συντηρητικὲς καὶ προσκολλημένες στὸν ἑλληνικὸ πολιτικὸ φεουδαρχισμὸ θέθαια δυνάμεις, ποὺ κυβερνοῦν οὐσιαστικὰ καὶ τὰ δύο μεγάλα μας ἀστικὰ κόμματα, προσωρινὰ ὑπερίσχυσαν. Οὔτε οἱ ἀπόψεις τῆς κ.Βλάχου εἰσακούσθησαν ἀπὸ τὴν ΕΡΕ οὔτε οἱ ἀπόψεις τῶν κ.κ. Τσιριμώκου — Παπαπολίτη ἀπὸ τὴν Ε. Κ. Ὡστόσο οἱ ἀπόπειρες γιὰ νὰ ἐξευρωπαϊσθοῦν τὰ ἀστικὰ μας κόμματα συνεχίζονται παράλληλα καὶ τὸ κόμμα τῶν προοδευτικῶν τοῦ κ. Σ. Μαρκεζίνη.

β) Ἄλλη ἀπόδειξη τῶν ἐσωτερικῶν τάσεων προσαρμογῆς στὰ δυτικὰ πρότυπα εἶναι ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς τοῦ συστήματος τῶν δύο μεγάλων κομμάτων καὶ τῆς ἐδραιώσεως τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Στὸ σημεῖον μάλιστα αὐτὸ συγκρούεται τὸ εὐρωπαϊκὸ μὲ τὸ ἀμερικανικὸ πολιτικὸ πνεῦμα. Πράγματι, στὴ Δυτ. Εὐρώπη ὅπως καὶ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς κοινοβουλευτικὲς δημοκρατίες τῆς γῆς, δύο ἰδεολογίες κυρίως κυριαρχεῖν στὴν πολιτικὴ ζωή. Ὁ κοινοβουλευτισμὸς συντηρισμός, ποὺ φτάνει σὲ ὡρισμένες χῶρες (Ἰταλία — Γαλλία) νὰ ἔχη καὶ ὀπλοφόρο κέντρο καὶ ὁ δημοκρατικὸς σοσιαλισμός. Ἀντίθετα στὶς ΗΠΑ καὶ στὸν Καναδᾶ ἔχουμε μόνον δεξιὰ καὶ κέντρο μὲ ἀνύπαρκτη ἢ ἀδύναμη τόσο τὴν δημοκρατικὴ (σοσιαλιστικὴ) ὅσο καὶ τὴ δικτατορικὴ (κομουνιστικὴ) ἀριστερά. Ἡ Ἑλλὰς μοιάζει μὲ τὶς ΗΠΑ στὸ σημεῖο αὐτό. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἔχει ὁ ποστὴ καὶ μιὰ ἰσχυρὴ ἐπίδραση ἕνα μέρος τοῦ λαοῦ της ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία.

Εἶναι ἀμφίβολο θέθαια μὲ τὴν προσχώρησή μας στὴν ΚΕΑ ὅπου οὐσιαστικὰ οἱ ἰδεολογίες τοῦ Κέντρου, ὅπως ὁ ἐλευθερισμὸς καὶ ὁ χριστιανοσοσιαλισμός, ἔχουν συνθλιβῆ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς ἀστικῆς καὶ σοσιαλιστικῆς δημοκρατίας, ἂν θὰ μπορέση νὰ παραμείνη στὰ καλούπια τοῦ ἀμερικανικοῦ πολιτικοῦ πνεύματος. Ὡστόσο ὅμως ὁ πολυκομματισμὸς ἔχει ἤδη ξεπερασθῆ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἰδέας τῶν δύο μεγάλων παρατάξεων ἔχει κατακτήσει ἀρκετὸ ἔδαφος ἐδῶ στὴ χώρα μας.

γ) Ἡ τάσις πρὸς διάδοση τῆς ἰδεολογίας τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὅπως στὴ Δυτ. Εὐρώπη ἐκφράζεται εἶναι μιὰ ἀκόμη ἔνδειξη τῶν ἰδεολογικῶν ζυμώσεων ποὺ συντελοῦνται στὸν πολιτικό μας χῶρο καὶ ἀποδεικνύει τὶς ἐσωτερικὲς ἀνταποκρίσεις στὶς δυτικοευρωπαϊκὲς πιέσεις καὶ ἐπιρροές.

Τὴν τάση αὐτὴ ἐκφράζει ὡς γνωστὸν κυρίως τὸ νεοελληνικὸ σοσιαλιστικὸ κίνημα, τὸ διαμορφούμενο ἀπὸ τὴ «Σοσιαλιστικὴ Λέσχη» καὶ τὸ ἡμιεπίσημό της ὄργανο, τὴ «Διεθνῆ Ζωή». Ὑπάρχουν θέθαια καὶ παντὸς εἴδους σοσιαλιστικὲς τῆς παλαιᾶς σοσιαλιστικῆς φρουρᾶς ἀκόμη. Αὐτοὶ ἔχουν ἱδρύσει τὴ «Σοσιαλιστικὴ Ἕνωση» στὴν Ἀθήνα μὲ μιὰ μικρὴ ἐπιρροὴ σὲ κύκλους ἰδίως πολιτευομένων πάσης μεταξὺ κομμουνισμοῦ καὶ σοσιαλισμοῦ ἰδεολογικῆς ἀπεχρώσεως. Ἡ αἵρεση ὅμως αὐτὴ δὲν ἔχει τὸ εὐρωπαϊκὸ χρῶμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ γι' αὐτὸ παραμένει ἀτροφική. Τὸ ὅτι δὲν ἔχει δὲ τὸ χρῶμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σοσιαλισμοῦ ἀποδεικνύεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπὸ δύο πράγματα. Παραμένει στὶς ξεπερασμένες περὶ σοσιαλισμοῦ δοξασίες καὶ στὰ μαρξιστικὰ θεωρητικὰ δόγματα. Ταυτίζει δηλ. τὸ σοσιαλισμὸ μὲ τὴν κρατικοποίηση. Δέχεται ὅτι ὅπου κρατικοποίηση, ἐκεῖ καὶ σοσιαλισμός. Ἡ ΕΣΣΔ γιὰ τὸν κ. Σ. Σωμερίτη εἶναι γι' αὐτὸ μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα ἀλλὰ χωρὶς ἐλευθερίες. Καὶ ὅμως, οἱ εὐρωπαῖοι σοσιαλιστὲς εἶναι κατηγορηματικὰ ἀντίθετοι σὲ παρόμοιες ἀπόψεις. Ὁ Ὀσκὰρ Πόλλακ π.χ. γράφει: «Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σοσιαλισμοῦ ἀλλὰ τὴ διάψευσή του». Ὁ Ἀντρὲ Φιλίπ ἀποδεικνύει μὲ κοινωνικοοικονομικὰ κριτήρια ὅτι δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἄλλου τύπου καπιταλισμός. Ὁ Λέων Μπλοὺμ ἀναγνωρίζει μαζὶ μὲ τὸν Μπούρχαμ ὅτι ἡ ΕΣΣΔ εἶναι ἕνα καθεστὼς μάνατζερς (διευθυντῶν —τεχνοκρατῶν) ποὺ καμμιὰ σχέση δὲν ἔχει μὲ τὸ σοσιαλισμό. Τέλος ἡ Σοσιαλιστικὴ Διεθνὴς στὴν ὁποία ἀνήκουν, πλὴν τοῦ Νένι τὰ 50 ἑκατομμύριατῶν σοσιαλιστῶν ψηφοφόρων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, διεκήρυξε καὶ πάλι τὸ 1956 μετὰ τὸ περίφημο 20ὸν Συνέδριο. «Μεταξὺ σοσιαλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ δὲν ὑπάρχει κανένα κοινὸ σημεῖο». Οἱ σοσιαλιστὲς ὅμως τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως αὐτοὶ τῆς «Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως» ὄχι μόνον κοινὰ σημεῖα μὲ ταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων πλέον ἰδεολογιῶν ψάχνουν νὰ βροῦν, ἀλλὰ καὶ θεωρητικά, ὅπως ὁ κ. Στρ. Σωμερίτης, δὲν μποροῦν καὶ δὲν κατορθώνουν ἀκόμα νὰ τὶς ξεχωρίσουν.

Μιὰ ἄλλη ἀπόδειξη ὅτι οἱ σοσιαλιστὰ τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς δὲν ἀνταανακλοῦν τὸ δυτικοευρωπαϊκὸ πνεῦμα εἶναι τὸ ὅτι στὴν ἀπεσταλμένη τῆς Διεθνοῦς κ. Χέρλιτς ἐξέφρασαν τὴν ἄποψη πὼς δὲν πρέπει νὰ χτυπᾶνε οἱ σοσιαλιστὲς τὸν κομμουνισμό, κάτι ποὺ δὲν γίνεται πλέον ἀπὸ τὰ σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν κόμματα καὶ κινήματατῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐπιρροὴ ὅμως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ἰσχυρότερη. Πράγματι ἀρκετὰ ἔτη μετὰ τὸ θάνατο τοῦ καθηγητοῦ Λλ. Σθώλου οἱ Ἕλληνες ὀπαδοὶ τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς συνοδοιπορίας μὲ τὸν ἀνατολικὸ κομμουνισμό. Σήμερα συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ὅπως σ' ὅλη τὴ γῆ ἔτσι κι' ἐδῶ οἱ σοσιαλιστὲς πέρνουν τὸ εὐρωπαϊκὸ ἀλλὰ καὶ διεθνὲς τῆς ἰδεολογίας των πλέονχρῶμα. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς σοσιαλισμὸς γίνεται ἰδεολογικὰ ἀντικομμουνιστικός. Αὐτὸ εἶναι διαπιστωμένο πλέον καὶ ἀπὸ τὶς ὁμολογίες τῆς ἑλληνικῆς δεξιᾶς, ὅπως ἡ παρακάτω τῆς «Καθημερινῆς» τῶν Ἀθηνῶν ποὺ ἔγραφε τὴν 31)5)61 λόγῳ ἐπιθέσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου κατὰ τοῦ σοσιαλισμοῦ. «Ὁ σοσιαλισμὸς εἶναι καὶ αὐτὸς πολέμιος τοῦ κομμουνισμοῦ διότι ὁ πρῶτος εἶναι δημοκρατικὸς καὶ ὁ δεύτερος δικτατορικός. Μπορεῖ ὁ ὀρθόδοξος ἱεράρχης νὰ μὴν συμπαθεῖ τὸν σοσιαλισμό... Ἀλλὰ πόλεμον ἐναντίον του, ὡς ἐκκλησία, δὲν ἔχει λόγο νὰ διεξαγάγη».

δ) Ἀλλὰ καὶ ἡ κατάργηση καὶ ἡ τροποποίηση ἐπὶ τὸ ἠπιώτερον τῶν ἐκτάκτων μέτρων ποὺ ἔγινε τελευταῖα εἶναι μία ἀκόμη πρακτικὴ ἀπόδειξη τοῦ νέου πνεύματος, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς κοινῆς γνώμης τῶν χωρῶντῆς ΚΕΑ ἄρχισε νὰ ἐπικρατῆ. Ἀκόμα καὶ ὁ λεγόμενος ἀνένδοτος ἀγῶν τῆς ΕΚ μέσα σ' αὐτὸ τὸ πιὸ φιλελεύθερο κλῖμα ποὺ δημιουργεῖται ἐρῆκε τὴ δυνατότητα νὰ διεξαχθῆ. Τέλος, γιὰ ν' ἀναφερθοῦμε σὲ ἕνα ἀκόμα πρόσφατο παράδειγμα, ἡ τόσο ἀνθρωποσωτήρια δημοκρατικὴ ἀνοχὴ τῶν δυνάμεων τάξεως στὸ συλλαλητήριο τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῆς Κρήτης, μᾶς θύμισε πρὸς στιγμὴν Δυτικὴ Εὐρώπη.

Οὐσιαστικὲς λοιπὸν καὶ σημαντικὲς εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις ποὺ προκύπτουν γιὰ τὸ πολιτικοϊδεολογικὸ πεδίο μὲ ἀφορμὴ τὴ σύνδεσή μας μὲ τὴν ΚΕΑ. Ἐπιπτώσεις, ποὺ χάρις καὶ στὴν πυκνοὐμενη συνεχῶς ἐπικοινωνία μας μὲ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πληθυσμοὺς θὰ γίνωνται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἀκόμα πιὸ αἰσθητές. Ἡ Εὐρώπη εἰσβάλλει μὲ τὸ πνεῦμα της τὰ πολιτικά της ἤθη καὶ τὸν πολιτισμό της. Ὡστόσο φέρνει μαζί της καὶ πολλὰ ἀνεπιθύμητα πνευματικὰ ρεύματα ποὺ ἀσφαλῶς δὲν προσφέρονται στὴν οἰκοδόμηση ὡρισμένων τομέων τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας ζωῆς. Γι' αὐτὸ τὰ πνευματικὰ ἐξυλιστήρια τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν. Ὅ,τι ἀποδεδειγμένα ἄχρηστο μᾶς προσφέρει ἡ στενή αὐτὴ ἕνωσή μας μὲ τοὺς λαοὺς τῆς Κ.Ε.Α. πρέπει νὰ μείνη στὸ κατῶφλι τῶν συνόρων μας. Γιατὶ ὁ ἑλληνικὸς πολιτικοϊδεολογικὸς μας ὀργανισμὸς ἐνῶ ἔχει πάρα πολλὰ νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ τίποτα σὲ ἄλλους τομεῖς ὁ λαός μας ἀπὸ τὴ χαλαρὴ δυτικοευρωΕὐρώπη δὲν ἔχει νὰ διδαχθῆ παϊκὴ ἠθική, ἀπὸ τὸ ἐμπρακτο καὶ χυδαῖο πολλὲς φορὲς ὑλιστικὸ πνεῦμα τῆς Δύσεως, ἀπὸ τὸ κενὸ τὸ μεγάλο τὸ ψυχικὸ κενό, ποὺ κατὰ τὸ φιλόσοφο Κέσλερ συντροφεύει τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων της καὶ τῶν κοινωνιῶν της.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗΣΑΝ ΝΕΑ "ΘΕΡΜΟΣ" ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΠΑΖΟΥΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Αὔγουστος). Τὸ ἐσωτερικὸ γυάλινο δοχεῖο τῶν θερμὸς εἶναι γνωστὸν ὅτι σπάζει εὐκολώτατα. Ὅταν πέση κάτω ἀκόμη καὶ ἐπάνω εἰς ἕνα πολὺ μαλακὸ χαλὶ θρυμματίζεται. Ἐφέτος ὅμως εἰς τὴν Βρετανίαν τὸ Συμβούλιον Βιομηχανικῆς Μορφολογίας ἀπένειμε ἕνα ἀπὸ τὰ δέκα βραβεῖα του διὰ τὸ 1962 εἰς ἕνα μοντέλο θερμὸς τὸ ὁποῖον δὲν σπάζει. Στὸ θερμὸς αὐτὸ ὑπεβλήθη πράγματι εἰς ἐξοντωτικὰς δοκιμάς: ἐρρίφθη πολλὲς φορὲς ἀπὸ ἀρκετὸ ὕψος καὶ γεμάτο ζεστὸ νερό, εἰς τὸ πάτωμα καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ ὑπάρχη παχύ, μαλακὸ χαλὶ ἐδέχθη ἐπανειλημμένα κτυπήματα, ἐβοκιμάσθη ἡ μόνωσίς του, ἐτοποθετήθη χωρὶς καμμίαν προστασίαν εἰς τὸ πέρτ μπαγκάζ ἑνὸς αὐτοκινήτου καὶ μετεφέρθη εἰς ἀπόστασιν 805 χλμ. χωρὶς νὰ ὑποστῆ οὔτε τὴν παραμικροτέραν βλάβην.

Ἡ κατασκευάστρια ἑταιρεία ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν ἐφλουδίζει, δὲν διαθραύεται, καθαρίζεται εὔκολα, δὲν παρουσιάζει διαρροάς, δὲν σπάζει καὶ εἶναι φθηνό. Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ἐγγυηθῆ ὅτι δὲν θὰ πάθη τίποτε ἐὰν περάση ἀπὸ πάνω του ὁδοστρωτήρ.

τῶν ἐκτάκτων μέτρων ποὺ ἔγινε τελευταῖα εἶναι μία ἀκόμη πρακτικὴ ἀπόδειξη τοῦ νέου πνεύματος, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς κοινῆς γνώμης τῶν χωρῶντῆς ΚΕΑ ἄρχισε νὰ ἐπικρατῆ. Ἀκόμα καὶ ὁ λεγόμενος ἀνένδοτος ἀγῶν τῆς ΕΚ μέσα σ' αὐτὸ τὸ πιὸ φιλελεύθερο κλῖμα ποὺ δημιουργεῖται ἐρῆκε τὴ δυνατότητα νὰ διεξαχθῆ. Τέλος, γιὰ ν' ἀναφερθοῦμε σὲ ἕνα ἀκόμα πρόσφατο παράδειγμα, ἡ τόσο ἀνθρωποσωτήρια δημοκρατικὴ ἀνοχὴ τῶν δυνάμεων τάξεως στὸ συλλαλητήριο τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῆς Κρήτης, μᾶς θύμισε πρὸς στιγμὴν Δυτικὴ Εὐρώπη.

Οὐσιαστικὲς λοιπὸν καὶ σημαντικὲς εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις ποὺ προκύπτουν γιὰ τὸ πολιτικοϊδεολογικὸ πεδίο μὲ ἀφορμὴ τὴ σύνδεσή μας μὲ τὴν ΚΕΑ. Ἐπιπτώσεις, ποὺ χάρις καὶ στὴν πυκνοὐμενη συνεχῶς ἐπικοινωνία μας μὲ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πληθυσμοὺς θὰ γίνωνται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἀκόμα πιὸ αἰσθητές. Ἡ Εὐρώπη εἰσβάλλει μὲ τὸ πνεῦμα της τὰ πολιτικά της ἤθη καὶ τὸν πολιτισμό της. Ὡστόσο φέρνει μαζί της καὶ πολλὰ ἀνεπιθύμητα πνευματικὰ ρεύματα ποὺ ἀσφαλῶς δὲν προσφέρονται στὴν οἰκοδόμηση ὡρισμένων τομέων τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας ζωῆς. Γι' αὐτὸ τὰ πνευματικὰ ἐξυλιστήρια τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν. Ὅ,τι ἀποδεδειγμένα ἄχρηστο μᾶς προσφέρει ἡ στενή αὐτὴ ἕνωσή μας μὲ τοὺς λαοὺς τῆς Κ.Ε.Α. πρέπει νὰ μείνη στὸ κατῶφλι τῶν συνόρων μας. Γιατὶ ὁ ἑλληνικὸς πολιτικοϊδεολογικὸς μας ὀργανισμὸς ἐνῶ ἔχει πάρα πολλὰ νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ τίποτα σὲ ἄλλους τομεῖς ὁ λαός μας ἀπὸ τὴ χαλαρὴ δυτικοευρωΕὐρώπη δὲν ἔχει νὰ διδαχθῆ παϊκὴ ἠθική, ἀπὸ τὸ ἐμπρακτο καὶ χυδαῖο πολλὲς φορὲς ὑλιστικὸ πνεῦμα τῆς Δύσεως, ἀπὸ τὸ κενὸ τὸ μεγάλο τὸ ψυχικὸ κενό, ποὺ κατὰ τὸ φιλόσοφο Κέσλερ συντροφεύει τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων της καὶ τῶν κοινωνιῶν της.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ἐκ πλαστικῆς ὕλης, φωσφόρου, ἀνάγλυφα συνήθη, Διακοσμήσεις ἐκ πλαστικῶν χρωμάτων κλπ., οἰκιῶν, καταστημάτων. Διακοσμήσεις τέμπλεων ναῶν, ἁγιογραφήσεις σημαιῶν Συλλόγων.
Μαιζῶνος 63α ΠΑΤΡΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝαι. (Ἰδ. ὑπ.). Κατὰ τὰ συγκεντρωμένα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου στοιχεῖα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφετεινῆς ἑξαγωγικῆς περιόδου, μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τ. ἔ. αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν περισσοτέρων γεωργικῶν προϊόντων μας, ἦσαν ηὐξημέναι ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα τῆς παρελθούσης περιόδου.

Χαρακτηριστικοὶ εἶναι οἱ κάτωθι ἀριθμοί: Καπνά, ἐξήχθησαν 55.737 τόννοι, ἔναντι 52.222 τῆς προηγουμένης περιόδου, βάμβαξ 46.086 ἔναντι 19.978, σουλτανίνα 35..773 ἔναντι 15.291 σῦκα 14.514 ἔναντι 12.910, χαροῦπια 18.332 ἔναντι 10.128, λεμόνια 32.768 ἔναντι 29.291, πορτοκάλια 42.953 ἔναντι 23.271 καὶ μῆλα 35.043 τόννοι ἔναντι 3.752 τόννων. Ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὰ εὐχάριστο γεγονὸς διότι προσφέρει πολλαπλᾶ καὶ πολύτιμα ὀφέλη, δι ἀτὴν ἐθνικὴν καὶ ἀγροτικὴν οἰκονομίαν εἰς τοὺς παραγωγούς μας καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὸ λαϊκὸν σύνολον.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΖΑΧΑΡΟΤΕΥΤΛΩΝ

Ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπρογραμματίσθη ἡ καλλέργεια κατὰ τὴν τρέχουσαν καλλιεργητικὴν περίοδον, 65.000 στρεμμάτων κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐν λόγω ἐκτάσεως εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς Μακεδονίαν, διὰ ζαχαροτεύτλων. Ταῦτα θὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἐπεξεργασίαν καὶ παραγωγὴν ζαχάρεως καὶ ἄλλων προϊόντων, ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων Λαρίσης. Τεθέντος ἤδη εἰς λειτουργίαν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῆ εἰς δοκιμαστικὴν λειτουργίαν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός.

Διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ ἐπίδοσις πολλῶν ἀγροτῶν μας εἰς μίαν ἐξόχως ἀποδοτικὴν καλλιέργειαν μὲ θεβαίαν τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ προϊόντος, καὶ ἠγυημένην συνέπειαν τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ζωῆς των καὶ ἡ παραγωγὴ ἑλληνικῆς ζαχάρεως καὶ ἄλλων ἐξαιρετικῶν προϊόντων, ποὺ θὰ ὠφελήσουν πολλαπλῶς καὶ μεγάλως τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Ἐνῶ ἡ κυβέρνησις ἐπιτυγχάνει διὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τὴν ὑπογραφὴν συμφωνίας μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας περὶ παροχῆς δανείου 200.000.000 μάρκων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Θερμοηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Μεγαλοπόλεως ἡ Ε. Κ. καὶ ἡ ΕΔΑ, ἀπολύτως συνεργαζόμεναι ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν δημιουργίαν ἀσυστέρικῶν ἀναταραχῶν. Καὶ ὡς ὑπάρχουν πληροφορίαι μετὰ τὰ ὀδυνηρὰ ἐπεισόδια τοῦ Ἡρακλείου, σχεδιάζουν νὰ προκαλέσουν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς χώρας συγκρούσεις καὶ ἀναρχικὰς ἐκδηλώσεις.

Εἶναι πλέον καταφανὴς ἡ ἐπιδίωξις τῶν συνεργαζομένων κομμάτ